

РЕШЕНИЕ

№ 7051

гр. София, 15.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44 състав, в публично заседание на 15.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1744** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК

Жалбоподателят [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица]№0 11 А, ет. 6, представлявано от Управителя А. Н. Ъ., ЕГН [ЕГН], чрез Б. И. Ф., адвокат от С. адвокатска колегия, със съдебен адрес: [улица]/А, С. 1404, обжалва Ревизионен Акт № [ЕГН] от 23.05.2012г., издаден от П. Н. Г. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП - [населено място], обжалван на основание чл. 129, ал. 7 и чл. 152 от ДОПК, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” - [населено място] към ЦУ на НАП.

Предмет на оспорване е Р. акт на ТД на НАП - [населено място], в частта, с която на Дружеството е отказан данъчен кредит в размер на 252 234,79 лв.

Поддържа се, че РА е издаден във връзка с извършена ревизия на ЕЙ И ЕС Ф. за установяване на задължения по ЗДДС за периода от 04.11.2010г. до 31.10.2011г. За извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад № 1112771/13.03.2012г., който представлява неразделна част от РА.

Касае се за фактури за предоставени услуги от [фирма] съответно Фактура № [ЕГН]/03.08.2011г. и Фактура № [ЕГН]/14.09.2011г.

РА е обжалван на основание чл. 152 от ДОПК по административен ред с жалба Вх. № 10-53-03-3446/02.07.2012 г., и е мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” - [населено място] към ЦУ на НАП („Д.”,

а понастоящем „ОДОП“).

Жалбоподателят изтъква, че поради непредставянето от страна на жалбоподателя на пълномощно към адм. жалба срещу РА, задължително по силата на чл. 145, ал. 2, т. 1 от ДОПК, 60-дневният срок за произнасяне от страна на Д. съгласно чл. 155, ал. 1 от ДОПК е започнал да тече от датата на отстраняване на нередовностите по чл. 145, т.е. от датата на представяне на пълномощно. Последното е подадено на 03.08.2012г. Директорът на Д., респ. „ОДОП“ не се е произнесъл по адм. жалба в рамките 60 дни от тази дата, поради което на основание чл. 156, ал. 4 от ДОПК е налице мълчаливо потвърждение на РА в обжалваната му част.

Поддържа от фактическа страна, че бил сключен Договор за разработване на проект от 3 август 2009г., между [фирма] и [фирма], ЕИК[ЕИК], съгласно, който [фирма] поема ангажимент да идентифицира подходящи обекти за изграждане на фотоволтаични проекти [фирма], да осигури правата, позволяващи ползването на земята за изграждане на съответните обекти, както и да осигури всички необходими оторизации / разрешителни за това.

Жалбоподателят сочи, че сред проектите, които [фирма] идентифицира и предлага на [фирма], е и проекта „Ф.“ за изграждане на фотоволтаична централа с прогнозна мощност 3.956 М. в имоти № 027121 и № 027123 в местността „П.“, находяща се в землището на [населено място], [община].

В съответствие с чл. 5.1.1. от Договора, на 21.06.2010 г. [фирма] изпраща до [фирма] „Известие за приемане на обект“, отнасящо се до проектите Ф. и Вило. С уведомление от същата дата, [фирма] приема условията посочени в Известието за приемане на обект. Поддържа и, че в изпълнение на разпоредбата на чл. 6.1.1 от Договора, [фирма] учредява ново дружество - [фирма], което ще осъществява проекта.

На 4.11.2010г. между [фирма], Дружеството жалбоподател и [фирма], е подписан Договор за новация, с който Дружеството замества изцяло [фирма] като страна по Договора, съответно придобива всички права и встъпва във всички задължения, предвидени в същия.

Проектът се осъществява върху поземлен имот, който е собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК]. Последното дружество се явява свързано лице на [фирма] /едноличният собственик на капитала на [фирма] - Я. С. Г. е член на Надзорния съвет на [фирма], а самото дружество [фирма] е акционер в [фирма]/.

На 06.10.2010г. [фирма] учредява вещно право на строеж в полза на [фирма] срещу насрещна престация.

С писмо от 06.07.2011г. [фирма] уведомява [фирма], че са изпълнени етапи 2 и 3 по отношение на проектите „Вило“, „Ф.“, „М.“, „Р.“, „Г.“ и „Океан“.

С приемо-предавателен протокол от 03.08.2011г., подписан от [фирма] и [фирма], последното предава на Дружеството оригиналите на всички оторизации, съгласно списък.

На същата дата [фирма] издава на Дружеството фактура 10000000039/03.08.2011г. за изпълнението на Етап 2 и Етап 3 по Договора със стойности 193 431,59 лв. (етап 2) и 232 117,90 лв. (етап 3) и ДДС от 85 109,90лв. общо за двата етапа.

Жалбоподателят твърди и, че основен етап 4 - Потвърждение на конкретния проект от страна на Дружеството жалбоподател след финансово-правен и технически анализ, се прави от Дружеството на база на всички изготвени и предоставени от [фирма] оторизации съгласно чл. 6.3.1 на Договора.

Съгласно чл. 6.4.3 от Договора, ако след изготвянето на анализа дружеството прецени, че ще продължи да разработва Централата, същото дължи на [фирма] „такса за потвърждение”. Тази такса се дължи във времето след осигуряването на Разрешение за строеж и в зависимост от срока, в който това разрешение е издадено. Основната полза за Дружеството като инвеститор е да получи готов проект със всички необходими разрешителни, за да започне строителството, поради което стимулира предприемача с по-високо възнаграждение при своевременно извършване на услугите.

Съгласно Договора, в случай че конкретният проект получи разрешение за строеж в срок от 12 месеца след датата на Договора, таксата за потвърждение е в размер на 108,000 евро за всяка прогнозна мощност. В конкретния случай това условие е изпълнено, поради което [фирма] следва да получи и по-високото възнаграждение.

Разрешенията за строеж на Централата издадени от Главен Архитект на [община] са №9/01.07.2010. за строеж на фотоволтаична централа и №5/15.04.2011г. за външно кабелно хранване 20кв на фотоволтаична централа.

На 12.09.2011г. Дружеството жалбоподател изпраща на [фирма] „Известие за потвърждаване на проект Ф.”.

На 14.09.2011г. [фирма] издава на Дружеството фактура 10000000056/14.09.2011 за настъпването на Етап 4 по Договора със стойност 835 624,46 лв. и ДДС от 167 124,89лв.

Ревизията отказва данъчен кредит в размер общо на 252 234,79 лв. по горесцитираните фактури №[ЕГН]/03.08.2011 и №[ЕГН]/14.09.2011 издадени от [фирма] за предоставени услуги.

Жалбоподателя счита, че ревизиращите органи неправилно са отказали правото на приспадане на данъчен кредит, излага подробни съображения в жалбата до съда.

Не оспорва твърдението на ответника, че това дружество [фирма] не фигурира като име в документите, свързани с учредяване правото на строеж, тъй като не е носител на това ограничено вещно право.

За периода след 06.10.2010г. и във връзка с издаването на допълнителни оторизации, както и за прехвърлянето на вече съществуващите от [фирма] към „ЕЙ И ЕС Ф.”, управителят на Дружеството жалбоподател-А. Н. Ъ. упълномощава М. К. М., изпълнителен директор на [фирма] с нотариално заверено пълномощно от 08.02.2011 г. рег. N0 01793 от Нотариус В. Б. с район на действие Районен съд [населено място]. Видно от пълномощното, М. К. М. има право да представлява Дружеството пред всички държавни и общински органи, Агенция по геодезия, картография и кадастър. Агенция по вписванията, ДНСК, [фирма] (Н.), [фирма] и навсякъде другаде във връзка с извършване на всички необходими действия и процедури (включително подписване, подаване и получаване на документи) свързани със създаване на условия за изграждане на фотоволтаичната централа в землището на [населено място].

Поддържа, че [фирма] е изпълнявало организационни, координационни и предприемачески функции по отношение на Проекта- с набавянето на необходимите оторизации [фирма] е съдействало на Дружеството при разработване на Проекта и е осигурило на дружеството жалбоподател обект, който да е годен за развитие на фотоволтаични съоръжения.

Поддържа и, че услугите са реално извършени. Според задълженото лице същите водят до определен резултат, който е налице. Резултатът се обективира в протокол от 03.08.2011г., с който [фирма] предава на „ЕЙ И ЕС Ф.” всички необходими

оторизации за изграждането и функционирането на централата - 35 броя.

Жалбоподателят излага и съображения, че дружеството притежава качеството получател на услугите по договора от 03.08.2009г. От горното следва, че правоотношението, т.е. правно обвързващият договор определя съществуването на възмездната доставка от ДДС гледна точка, и съответно нейния обем и страните по нея.

В настоящия случай такова правоотношение съществува единствено между [фирма] и ЕИ И ЕС Ф., т.е. последното притежава качеството на получател за целите на ДДС облагането. Това е така, тъй като по силата на Договор за разработване на проект, сключен на 03.08.2009г. и новацията му от 04.11.2010г., [фирма] следва да окаже определени услуги, а ЕИ И ЕС Ф. да заплати на [фирма] възнаграждение за тях. Това придава на страните качествата на доставчик ([фирма]) и получател (ЕИ И ЕС Ф.).

В заключение сочи, че е изпълнил условията, предвидени в разпоредбите на чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС във връзка с чл.25, ал.2 и чл.9 от ЗДДС, които органите посочват като законово основание за отказ на ползвания данъчен кредит по спорните фактури на [фирма].

При горните фактически твърдения и правни изводи, моли съдът да отмени като незаконосъобразен и необоснован Ревизионен Акт № [ЕГН] от 23.05.2012 г. в частта, в която не е признато правото на [фирма] на данъчен кредит по фактури № [ЕГН]/03.08.2011г. и № [ЕГН]/14.09.2011г. на [фирма] в размер на 252,234.79лв., мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „ОДОП”.

Ответникът Директор на Дирекция „ОДОП” намира жалбата за неоснователна и моли да се отхвърли като такава.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235 ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени и гласни доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Видно е от жалба на [фирма] с вх.№ 10-53-03-3446/02.07.2012 г., че с нея е оспорен РА № [ЕГН]/23.05.2012 г. Жалбата против оспорения ревизионен акт е подадена на дата 02.07.2012г. с вх.№ 10-53-03-3446 по описа на Д., а ревизионният акт е съобщен на своя адресат на дата 18.06.2012г. чрез упълномощено лице. Следователно жалбата до решаващия орган е подадена в сроковете по чл.152 от ДОПК. Срокът по чл.155 ал.1 от ДОПК за произнасяне от решаващия орган, е изтекъл след изтичане на срока за поправяне на нередовностите по чл.145 от ДОПК, съгласно писмо на ответника от дата 02.08.2012г. до дружеството жалбоподател.

С писмо от дата 09.10.2012г. на Директора на Дирекция „О.” /понастоящем „ОДОП”, на стр. 321 от 2-ри том от делото/, е уведолил жалбоподателя, че 30 дневният срок за оспорването на мълчаливото потвърждение на ревизионния акт, е започнал да тече на 03.10.2012г. и изтича на 02.11.2011г. Жалбата до Административния съд, чрез решаващия орган е подадена на дата 02.11.2012г. с вх.№ 53-00-1050 по описа на ТД на НАП. Следователно същата е процесуално допустима с оглед срока, както и поради обстоятелството, че се оспорват като в предходната жалба от дата 02.07.2012г. констатациите в РД, поради които на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите издадени от [фирма].

Жалбата е подадена и от легитимирано за това търговско дружество, което се явява адресат на оспорения РА.

Видно е от Заповед № РД-01-918 от 27.06.2011г., че директорът на ТД на НАП и на осн.чл.11 ал.1, т.1 от ЗНАП, е посочил длъжностните лица, компетентни да издават

заповеди по чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК.

Със Заповед за възлагане на ревизия № 1112771 от 10.11.2011г. на К. Л. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП, е възложено на Плавен Н. Г. да извърши ревизия на дружеството жалбоподател относно ДДС за периода от 04.11.2010г. до 31.10.2011г. Заповедта е връчена на ревизираното лице на 28.11.2011г. Административната преписка е окомплектована и със Заповед за компетентност на органа издал оспорения административен акт, в случая З. № К 1112771/21.03.2012 г. връчена на дружеството на дата 18.06.2011г.

Съдът е приел като доказателство и РД № 1112771/13.03.2012 г., неразделна част от ревизионния акт. В срока по чл.117 от ДОПК, жалбоподателят е подал възражение срещу РД с вх. № 10-53-06-5336/10.05.2012 г.

Установява се от обсъдения в настоящото производство РД № 1112771/13.03.2012 г. и РА, че предметът на ревизията обхваща Данък върху добавената стойност от 04.11.2010 г. до 31.10.2011 г.

Установява се от РД и РА, че [фирма] е регистрирано на 30.08.2010г. Предметът на дейност на дружеството включва организация, проектиране, строеж, управление и експлоатация на слънчеви електроцентрали и проекти за алтернативна енергия от възобновяеми енергийни източници, консултантски/услуги в областта на алтернативните енергии: вътрешна и външна търговия, както и всички видове търговска дейност, други непротоворечащи на закона.

Установява си, че дружеството е регистрирано по реда на ДОПК в ТД на НАП - [населено място], респ. по ЗДДС, считано от 04.11.2010г.

При ревизията се констатира, че за периодите от 04.11.2010г. до 31.10.2011 г. дружеството е извършвало облагаеми доставки по смисъла на действащият към момента ЗДДС.

В хода на настоящата ревизия, органите са предприели законосъобразно следните процесуални действия:

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения. Изпратена е покана № 10-53-06-5336/23.11.2011 г. по електронен път за връчване на ЗВР и ИПДПОЗЛ. Представител на дружеството е получил същите на 28.11.2011г. За установяване основателността на претенцията на жалбоподателя, от него ревизиращите са поискали месечни оборотни ведомости за проверяваните периоди, копия от всички свидетелства за регистрация на касови апарати, договори за привлечени средства в леви или валута от страната или чужбина, поискани са: декларация за търговските обекти, офиси, складове и др. собствени или наети, използвани към 31.10.2011г., декларация за наличието на собствени или наети транспортни средства, декларация за наети лица на трудов и граждански договор, декларация за свързани лица и справки по образец от № 1 до № 5.

След преглед на справки-декларации по ЗДДС, декларации за задължителни осигурителни вноски образец 1 и образец 6, първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри, хронологични и аналитични записвания по счетоводните сметки, главна книга, оборотни ведомости, търговски и банкови документи/ и след направен анализ на всички събрани в хода на ревизията доказателства, ревизиращите органи приемат, което също се възприема от съда като извод относно фактите, а именно, че при ревизията са съпоставени данни от справки-декларации по ЗДДС, оборотната ведомост и др. за ревизираният период.

Ревизираното лице е организирано и водило текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията/на Закона за счетоводството и счетоводните стандарти и утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан. Формата на счетоводството осигурява синхронизирано хронологично и систематично (аналитично и синтетично) счетоводно отчитане. Дружеството спазва изискванията на Закона за счетоводство, националния сметкоплан, националните счетоводни стандарти. Приходите и разходите по доставките и събитията са отразявани чрез документиране на всяка стопанска операция чрез документ, който е счетоводен.

При извършения преглед на представените в хода на ревизия документи и тези в административната преписка, се установяват следните обстоятелства:

Съдът е приел договор от дата 03.08.2009г. за изработка на проект между [фирма] и [фирма], както и предварителен договор от 21.06.2010г. за присъединяване между Ф.-В Е. и Е.ОН Б. Мрежи АД.

Видно е от декларация от дата 21.10. 2009г. на стр. 43 от първи тома на делото, че дружество [фирма] се е съгласило и е упълномощило в този смисъл управителят на [фирма] във връзка с разработване на проект „Изграждане на фотоволтаична централа” в поземлени имоти №027121 и 127123 в землището на [населено място], да подава от името и за сметка на [фирма] заявления във връзка със снабдяването на документи на името на упълномощителя, до одобряване на работен проект и издаване на Разрешение за строеж за описания по-горе обект.

От анализа на това пълномощно става ясно, че се касае за упълномощителна сделка по чл. 37 от ЗЗД, според която правата и задълженията, които придобива пълномощника т.с. [фирма] във връзка с дадените му от упълномощителя права, са за [фирма].

Видно е от пълномощно на стр.44 от делото, че дружеството жалбоподател е упълномощило лицето М. К. М. да извършва всички действия във връзка с изграждане на фотоволтаичната централа, в посочените две по-горе поземлени имота. Това пълномощно е нотариално заверено на дата 08.02.2001г. под рег.№ 01793 по описа на Нотариус В. Б. с район на действие СРС.

От своя страна и дружество [фирма] е възложило на конкретно лице да представлява възложител по договор от дата 01.09.2009г. пред всички трети лица, във връзка с проекти за осъществяване на процесната фотоволтаична централа в [населено място]. Правата и съответно задълженията, които [фирма] е възложило на С. Ц. В. произтичат от правата, които по-рано е предоставило [фирма] с посоченото по-горе пълномощно, независимо, че то носи дата 21.10.2009г., т.с. след датата на сключване на гражданския договор.

По повод на учреденото право на строеж органите по приходите са възприели в констатациите в РД и в този смисъл приели като доказателства, следните документи: Становище от РИОСВ-Р. до [фирма] от дата 25.06.2010г., Здравно заключение до Ф.-В Е. от РИОКОЗ – С. от дата 28.06.2010г., Становище до [фирма] от Пожарна безопасност – С. от 30.06.2010г., Разрешение за строеж № 9 на Ф.-В Е. от 01.07.2010г., Обява от [фирма] за мнения и становища относно проект, Заповед на [община] относно Ф.-В Е. за изготвяне на ПУП от 14.07.2010, Становище на [община] относно [фирма] за изготвяне на ПУП, Уведомление за инвестиционно предложение от [фирма] до РИОСВ-Р., Уведомление за представяне на

становище за наличие на защитени територии от [фирма] до [община]. Представено е и Искане за сключване на договор от [фирма] до Е. Б. Мрежи АД от 16.07.2010г., съответно от 19.07.2010 г. Здравно заключение до [фирма] от РИОКОЗ-С., Становище от РИОСВ-Р. до „Ф.-В4 Е. от 22.07.2010г., Заявление от [фирма] от 23.07.2010 до областен управител на С. за учредяване на право за прокарване на мрежа, Заповед от 27.07.2010 на областен управител на С. относно Ф.-В Е. за учредяване на право за прокарване на мрежа, Обявление за ДВ на [община] относно [фирма], Искане за съгласуване на проект на [фирма] до Е.ОН Б. Мрежи АД, от 10.08.2010г., Писмо на Е.Н Б. Мрежи АД до [фирма], от 16.09.2010г., Протокол на [община] относно предложение за обсъждане на проект на [фирма], от 20.09.2010г.Протокол на [община] относно приемане на схема за ел.проводи на [фирма] и решение № 53, от 06.10.2010г. нот. акт за учредяване на право на строеж на [фирма] от [фирма], от 08.10.2010г., решения на [община] относно Ф.-В Е., Становище до [фирма] от Пожарна безопасност – С., Разрешение на АЕ8 [фирма] и [фирма] от Областно пътно управление С., Удостоверение на Ф.-В Е. за одобрен от [община], Заявление от [фирма] до РИОСВ-Р. и до Е.ОН Б. мрежи АД

Относно съгласуване на проектите по етапи 2 и етап 3, съдът е приел като писмени доказателства заявление от АЕ8 [фирма] до областно пътно управление Р. за съгласуване на проект, Молба от РЗ до [община] за учредяване на сервитути, Договор от 08.03.2011г. на [фирма] с Е.ОН Б. мрежи АД, Заповед №126 от 31.03.2011г. на [община] за учредяване на сервитути относно АЕ8 [фирма], Заповед 141 за заличаване на Ф.-В Е. и вписване на АЕ8 С. Б. Ф. Е. в Решение за строеж№ 9/01.07.2010, Заявление от АЕ8 С. Б. Ф. Е. до Главният архитект на [община], Разрешение за строеж № 9 на АЕ8 [фирма].

Съдът като кредитира РД, в тази му част, приема за безспорно и обстоятелство, което не е оспорено от ответника нито в хода на ревизионното производство, нито по настоящото дело, че на 03.08.2009г. [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма] сключват договор за разработка на проект, съгласно който двете дружества желаят да си сътрудничат в областта на идентифицирането, придобиването, изграждането и експлоатацията на изцяло разрешени и икономически осъществими фотоволтаични проекти. С договор за новация от 04.11.2010г. [фирма], ЕИК[ЕИК] замества [фирма], ЕИК[ЕИК] в сключеният договор.

С нотариален акт вх.рег.№ 6868/06.10.2010 за учредяване на срочно право на строеж на 06.10.2010г. [фирма], ЕИК[ЕИК] учредява в полза на [фирма], ЕИК[ЕИК] възмездно и срочно право на строеж за изграждането и разполагането на фотоволтаична електроцентрала в имот № 027121(68,630 дка) и имот № 027123 (9,034 дка) в местността „П.“ в землището на [населено място], област С., като заплатена цена е в размер на 78 200 евро.

В хода на ревизията се установи, че [фирма] е закупил описаните имоти с фактура № 0...3727/26.04.2004г. от [фирма]. Във връзка с учреденото право на строеж, след отправени заявления, главният архитект на [община] заличава [фирма] в разрешенията за строеж и същите са преиздадени на [фирма].

За установяване на извършените работи по учредяване на суперфицията и извършване на правни и фактически действия във връзка с изграждане и експлоатацията на фотоволтаичната централа в [населено място], съдът е приел като писмени доказателства приложените към опис на приети документи в отдел „Координация“ относно ревизираното дружество /лист 107 и сл. от първи том на делото/. Касае се за банкова кореспонденция и извършвани банкови преводи от търговските банки, с които е договаряло дружеството жалбоподател, фактура №3727 относно плащане за закупена земя имот пл. №000160 от страна на „Ф.-В, фактури за извършван доставки от [фирма] към дружеството жалбоподател. От фактурираните в тях услуги не се установява да са свързани с процесните такива по двете фактури. Към договор от 02.11.2009г. е приет отчет за извършената работа между консултанта [фирма] и [фирма].

За израждането на фотоволтаичната електроцентрала, ревизираното лице е сключило договор на 18.03.2011г. с [фирма] за присъединяване към електроразпределителната мрежа на електроцентралата.

В изпълнение на договора сключен с [фирма] на 03.08.2011г. с приемно-предавателен протокол на ревизираното лице са предадени общо 35бр. документи, съдържащи всички необходимите разрешителни, договори и пр. необходими за израждането на фотоволтаичната електроцентрала в землището на [населено място].

На 12.09.2011 г. [фирма] издава известие за потвърждаване на проект до [фирма], че продължава на развива проект Ф..

При ревизията се установява от органите по приходите, че данъчният кредит за ревизирания период е формиран от направени разходи по договор с [фирма] с ЕИК по Булстат-118006467 по следните фактури: №[ЕГН] от 03.08.2011г. за сумата от 425 549.49лв. и ДДС от 85 109.90лв. и по фактура №[ЕГН] от 14.09.2011г. за сумата от 835 624.46лв. и ДДС от 167 124.89лв. или общо ДДС в размер на 252 234.79лв.

Не се оспорва, а това се установи и от РА, че във връзка с протокола от 03.08.2011 г. [фирма] е издало фактура №[ЕГН] от 03.08.2011г., като фактурата е платена по банков път на 03.08.2011 г.

Ответникът не оспорва и обстоятелството, което изрично заявява като факти в РД, а именно, че съгласно т.6.2. от договор от 03.08.2009г. между [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], етап 2 е свързан с подаване от предприемача на заявление за издаване на изисканите оторизации и издаване на Виза за проектиране. Съгласно т.6.3. от договора от 03.08.2009г. етап 3 е свързан със задължението на предприемача да уведоми [фирма] при издаване на всички извиквани оторизации.

Съгласно известия от 12.09.2011г. според РА [фирма] е издало следната фактура №[ЕГН] от 14.09.2011г. с ДДС 167 124.89лв. Фактурата е платена по банков път на 15.09.2011 г.

Съгласно т.6.4. от договора от 03.08.2009г., етап 4 е свързан потвърждение от страна на АЕ8 към предприемача, че желае да продължи обекта.

Сред представените документи, основанието за издаване на фактура [ЕГН] е известие за потвърждаване на проект от 12.09.2011 г., с което

ревизираното лице уведомява управителите на [фирма], че продължава на развива проект на дружество „Ей и ЕС Ф.“.

Видно от представените документи и констатациите в РА описани хронологично, до датата на договора за новация - 04.11.2010 г. всички планове, права, разрешения, удостоверения, становища и др. от трети лица са издадени и са собственост на [фирма], а след тази дата на ревизираното лице.

Ревизиращите органи приемат, че никъде в описаните документи не се вижда същите да са подавани и/или издадени на името на [фирма]. Съгласно нотариалният акт за учредяване на срочно право на строеж на 06.10.2010г., учредителят ([фирма]) учредява в полза на [фирма] право на строеж за изграждането и разполагането на фотоволтаична електроцентрала, т.е. към момента на прехвърлянето-06.10.2010 г. приемателят (ревизираното лице) е знаел, че върху въпросните имоти следва да се построи фотоволтаична електроцентрала, но в същото време не заплаща услугата за получаването на всички необходими документи на [фирма], а на [фирма] и то след 10 месеца.

В настоящия случай ревизиращите приемат, че е безспорно установено, че с НА вх.рег. № 6868/06.10.2010 г . за учредяване право на строеж върху недвижим имот, право на строеж има РЛ, който до оборването му, лишава [фирма] от възможност да извършва строителни или други действия свързани със строителство в спорния имот. Към административната преписка са приложени Разрешение за строеж и Заповеди, които в качеството си на официални документи дават право единствено на посоченото лице да извършва правнолегитимни действия по осъществяване строителството. Не се спори от ревизиращите и, че разходите по процесните фактури са извършени с цел получаване на разрешение за строеж и фактическо осъществяване на строителството, за което същите считат [фирма] и [фирма], че нямат право. Благоприятните последици от процесните договори възникват, но за субект, различен от [фирма] и съответно [фирма], според констатациите в РА.

Следва да се посочи, че спорните две фактури са издадени през 2011г., а договорът за суперфиция относно учреденото право на строеж на жалбоподателя, е от дата 06.10.2010г./стр. 168 от делото/, т.с. към датата на издаване на двете фактури жалбоподателят е бил носител на ограничено вещно право на строеж върху процесните имоти.

Според справките относно кадрова обезпеченост на жалбоподателя на стр. 177 от делото, ревизиращите са установили, че в дружеството няма лица на трудови договори.

Предвид гореизложеното, ревизиращите органи стигат до извод, че жалбоподателят няма качеството на получател по доставките по процесните фактури, поради което за него не е изпълнено основното изискване за упражняване на право на приспадане данъчен кредит, визирано в чл. 68, ал.1, т. 1 от ЗДДС, да е получател на стоките или услугите. Във връзка с това, ревизията е приела, че предоставянето на описаните документи е осъществено преди 03.08.2011 г. , т.е към тази дата няма настъпило данъчно събитие по реда на чл. 25, ал.2 от ЗДДС съгласно което [фирма] да издаде

фактури № [ЕГН]/03.08.2011 г. и № [ЕГН]/14.09.2011 г.

За установяване на основателността на твърденията в жалбата на дружеството, съдът е приел и граждански договор от 01.09.2009г. сключен между [фирма] [населено място] представлявано от М. К. М. в качеството на изпълнителен директор, като възложител, от една страна и С. Ц. В., като изпълнител.

По силата на договореното, страните са постигнали съгласие относно това възложителят да възложи, а изпълнителят приема в условията на възмездно и трайно изпълнение в рамките на договорения срок, във връзка с осъществяване проекти за изграждане на „Фотоволтаични централи“, находящи се в землищата на: [населено място] — проект „Л.“, [населено място] — проекти „К.“ и „Г.“, [населено място], м.Балтата — проекти „М.“ и „Р.“, както и процесния проект в [населено място] — проекти „Ф.“ и „Вило“. С договора страните са посочили в чл.1 и неговия предмет.

Лицето В. в качеството си на изпълнител се е задължило да извършва правни действия от името на възложителя, като го представлява пред всички държавни и общински учреждения, нотариуси, физически и юридически лица, където за това не се изисква изрично пълномощно като подава, получава и подписва необходимите документи.

Съобразно чл.2 В. се задължава по договора за поръчка да извърши възложената работа с необходимото качество и ефективност, като запознава детайлно ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ с условията и начините на изпълнение на условията на договора,

Видно е от протокол от 16.09.2010, че в [община] на основание чл. 121 ал.1 от ЗУТ, е проведено обществено обсъждане на инвестиционно предложение за изграждане на външно кабелно 20 кв. захранване на фотоволтаична централа с мощност 3910 кв. в ПИ № 666665.027.121 по КВС на [населено място], обл.С. с възложител [фирма].

Съгласно процедурата, обявления за общественото обсъждане са публикувани на 15.09.2010г. в един местен ежедневник - в."Бряг" и един национален ежедневник - в."Новинар" .

При осъществяването на своята дейност, свързана с разработване на проектите за изграждане на фотоволтаични централи, [фирма] използва или учредява други дружества (свързани лица), които придобиват вещните права върху земите, необходими за осъществяване на проектите, след което при намирането на подходящ клиент, същите се продават на клиента. Това се прави с цел улесняване на последващото прехвърляне на всеки конкретен проект, както и разпределя равномерно финансовите тежести, свързани с придобиването на земя или ограничени вещни права върху земя. Такъв е и конкретният случай с проекта „Ф.“ - вещното право на строеж за изграждане му е придобито първоначално от [фирма].

За свързаността на [фирма] и [фирма] жалбоподателят представя по делото и към възражението по чл.117 от ДОПК, доказателства -извлечения от Търговския регистър - видно от тях едноличният собственик на капитала на [фирма] - Я. С. Г. е член на Надзорния съвет на [фирма], а самото дружество [фирма] е акционер в [фирма].

За установяване на действителността на обсъденото по-горе

упълномощаване и вярност на положените подписи на лицата, които са действали по мандат, съдът е приел като доказателство и представените от жалбоподателя нотариално заверени образци на подписите на М. К. М., г-жа С. Ц. В. и г-н И. П. С.. Образците са нотариално заверени на 27.04.2012 г. от г-н Р. Т., нотариус в район РС Силистра, рег. №105 на Нотариалната камара.

Тези образци е се оспорени в качеството им на официални удостоверителни документи по реда на чл.193 от ГПК от ответника, поради което и след съпоставка на другите представени по делото писмени доказателства, носещи подписите на тези лица, съдът приема, че при съпоставяне на общи и специфични белези на техните подписи, същите са подписали лично следните документи, свързани с издаването на оторизациите и разрешителните, предадени от [фирма] на [фирма], описани в приемо-предавателния протокол от 03.08.2011г.

По-конкретно следва да се приеме, че М. К. М. е автор и в този смисъл е подписал, както следва: Молба до Кмета на [община] вх. № 92-Е-19/10.03.2011г. за назначаване комисия по чл. 210 ЗУТ за „Външно кабелно 20 кв. Захранване”, Протокол от обществено обсъждане, съставен на 16.09.2010г. за съгласуване на проект за „Външно кабелно 20 кв захранване.

Съответно С. Ц. В., която заяви и кои документи е подписала, когато бе разпитана в съдебно заседание, следните такива: Искане до Е.ОН Б. Мрежи АД вх. № [ЕГН]/ 28.07.2010г. за съгласуване на проектна документация за присъединяване, Молба за одобрение на ПУП- ПЗ до кмета на [община] с вх. № 94-Ф-14/27.07.2010г., Искане от [фирма] с вх. № [ЕГН]/15.09.2010г. за съгласуване на работен проект, Заявление до ОД на МВР вх. № 22061/12.11.2010г. за съгласуване проект, Заявление до Областно пътно управление С. вх. № 864/ 22.11.2010г. за съгласуване на проект, Заявление Вх. N0 92-Е-23/08.04.2011 г. до Гл. архитект на [община] за промяна на възложител по Разрешение за строеж N0 9/01.07.2010г.

Лицето И. П. С. е подписало Предварителен договор да присъединяване на обект на независим производител на ел. енергия № П-С10-43-16.06.2010/ 21.06.2010г., Уведомление до кмета на С. с вх. № 92-Ф-11/14.07.2010г за инвестиционни намерения за проектиране на ПУП-Парцеларен план за създаване устройствена основа за изграждане на външно кабелно 20 кв захранване на фотоволтаична централа,Искане за сключване на договор за присъединяване на обект на независим производител за ел. енергия изх.№ 203132/ 16.07.2010г., Уведомление за инвестиционно предложение до директора на РИОСВ, [населено място] с вх. № АО 3425 / 14.07.2010г. относно изграждане на външно кабелно 20 кв захранване на фотоволтаична централа с мощност 3910 кв., Уведомление № 347516/04.11.2010г. до Е.ОН Б. мрежи АД относно предварителен договор за присъединяване и прехвърляне на права върху проект за изграждане на фотоволтаична централа, Заявление до Областния управител на област С. с вх. № ДС-07-903/ 23.07.2010г. за учредяване право на прокарване, Молба до Кмета на [община] вх. № 92-Е-19/ 10.03.2011г. за назначаване комисия по чл. 210 ЗУТ за „Външно кабелно 20 кв захранване”, Уведомление до РИОСВ, Р. с вх. № 2927/11.06.2010г. относно решение № РУ -24-ПР/2009г. за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху

околната среда, Молба до Е.ОН Б. Мрежи АД с вх. № 120660/27.05.2010г., Искане за сключване на договор за присъединяване към Е.ОН Б. Мрежи АД с вх. № 203132/16.07.2010г., Заявление до областния управител на обл. С. с вх. № ДС-07-903/23.07.2010г. във връзка с изграждане на външно кабелно 20 кв. захранване на фотоволтаична централа, Протокол от 16.09.2010г. за обществено обсъждане на инвестиционно предложение в [община].

По отношение на ценообразуването на отделните етапи, определени в издадените от [фирма] фактури, жалбоподателят е представил на ревизиращите подробна информация относно калкулацията на въпросните цени, както и прилага справка за ценообразуването, подписана и подпечатана от дружеството.

Въз основа на посочения по-горе договор, съдът намира, че ценообразуването се извършва на база „прогнозната мощност“ на даден проект, а не на база крайната мощност, определена с Разрешението за строеж. Така предвид факта, че прогнозната мощност на Обекта е била 3,956 MW частта от данъчната основа на / фактура №0 [ЕГН]/03.08.2011г., относима към етап 2 в размер на 193,431.49 лв. следва да е формирана от: левовата равностойност на такси А, В и С (съответно от 10,000 евро, 5,000 евро и 10,000 евро) умножени по прогнозната мощност от 3,956 MW.

Следва да се има предвид и, че се касае за търговски взаимоотношения, затова приложими са и правилата на търговските сделки, респ. търговската покупко-продажба. Според чл. 326, ал.2 от ТЗ следва да се приеме, че това е обичайната цена на сделката, при подобен вид такива, защото страните по нея са търговци.

Съответно частта от данъчната основа на същата фактура относима към основен етап 3 е определена като левовата равностойност на 30,000 евро умножени по 3,956 MW или 232,117.90 лева.

Данъчната основа на фактура [ЕГН]/14.09.2011 е определена като левовата равностойност на 108,000 евро умножени по 3,956 MW или 835,624.46 лева.

От заключението на допуснатата от съда ССЕ, което се кредитира от съда като вярно и безпротиворечиво дадено, съдът намира за установено, че с оглед изпълнение на етапи 2, 3 и 4 от договора от 03.08.2009г. и съгласно т. 6.2, 6.3 и 6.4 са издадени данъчни фактури от [фирма], както следва: № 39/03.08.2011г. с ДО 425 549.49лв. и ДДС 81 109.90лв. с предмет „етап 2 и етап 3 - 3.956 M W по договор“ и № 56/14.09.2011г. с ДО 835 624.46лв. и ДДС 167 124.89лв. с предмет „Етап 4 от договора“.

Към фактура № 39/03.08.2011г. с ДО 425 549.49лв. и ДДС 81 109.90лв. с предмет „етап 2 и етап 3 - 3.956 M W по договор“, съдът приема за установено, че съгласно т.6.2 от Договора, етап 2 е свързан с изготвяне и подаване на заявление за издаване на оторизации от името на проектното дружество, изброени изчерпателно. Съгласно т.6.3 етап 3 е свързан със задължението на [фирма] да осигури издаването на оторизации за осъществяване на Проекта и да ги предостави на [фирма] заедно с доказателства, че същите са влезли в сила. Към издадената фактура с приемо-предавателен протокол от 03.08.2011г. на [фирма], са предадени 35 броя документи, съдържащи необходимите разрешителни и договори

необходими за изграждането на електроцентрала в землището на [населено място].

Относно фактура № 56/14.09.2011г. с данъчна основа 835 624.46лв. и ДДС 167 124.89лв. с предмет „Етап 4 от договора, съдът приема, че съгласно т. 6.4 - етап 4 е свързан с потвърждение от страна на [фирма], че желае да продължи обекта. На 12.09.2011 г. [фирма] издава известие за потвърждение на Проекта до [фирма].

Съдът приема за установено въз основа на същото заключение и, че от представената търговска и счетоводна документация от [фирма] -договори, СД по ЗДДС, първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри, хронологични и аналитични записвания по счетоводни сметки, оборотни ведомости, отчет за всеобхватния доход, счетоводна политика и банкови документи, [фирма] прилага двустранно счетоводно записване на стопанските операции, съгласно изискванията на Закона за счетоводството. Организирано е хронологично и систематично регистриране и съхраняване на информацията от първичните счетоводни документи в съответствие с принципите на Закон за счетоводството и Международните стандарти за финансови отчети по утвърден от предприятието сметкоплан. Наименованието и съдържанието на синтетичните и аналитични счетоводни сметки е в съответствие с утвърдените счетоводни стандарти, класификатори и номенклатури. Приходите и разходите са отразявани в счетоводството на дружеството при тяхното възникване, в съответствие с приложимите счетоводни стандарти.

Данъчното събитие по ЗДДС, настъпва на датата на прехвърляне на собствеността на стоката или датата на извършване на услугата.

За извършените доставки [фирма] издава фактури за продажби, отговарящи на изискванията на чл.114 от ЗДДС, като посочва ДДС по съответните доставки на отделен ред във фактурата.

За извършените доставки на услуги са представени фактури и договори за тях. Фактурите са отразени в счетоводството на дружеството, като приходите от продажби се признават в съответствие с разпоредбите на М. 18 „Признаване на приходи“ и се отразяват по сметки от гр. 70 „Приходи от продажби“, със съответните аналитични сметки. Данъкът по доставките се отчита по сметка 4532”Начислен ДДС при продажби”.

Получените разходи за извършени услуги от доставчици са отразявани по разходни сметки на дружеството гр.60 „Разходи по икономически елементи“, за да се спази принципа на съпоставимост между приходи и разходи. Разплащанията се отчитат по сметки от гр.50.

При тази констатация съдът намира за доказано, че счетоводството на [фирма] е водено редовно, като получените търговски и счетоводни документи са заведени коректно и точно, с оглед проследяване и отчитане на изпълнението на доставките. По данни от счетоводството на [фирма] издадените процесни фактури са включени в подадените СД по ЗДДС и дневници за продажби за съответните отчетни периоди подадени с вх.№ 0325-0915207/13.09.2011г. за м.08.2011г. и вх.№ 0325-0915207/12.10.2011г. за м.09.2011г. Определеният по СД, ДДС за внасяне съответно за м.08.2011г. в размер на 16 247.78лв. и за м.09.2011г. в размер на 18 696.92лв. е внесен в

приход на бюджета.

Стойността на данъчните основи по процесните фактури е отразена като приход по сметка 703 "Приходи от продажба на услуги" - клиент [фирма] и е признат приход общо в размер на 1 261 173.95лв. по двете процесни фактури. Начисленият във фактурите данък е отразен по сметка 4532, като задължение към бюджета и в подадените СД на обща стойност 252 234.79лв.. Отразен е получен приход по банков път съответно на 03.08.2011г. и 15.09.2011г. за цялата стойност по процесните фактури. Признатите приходи в размер на 1 261 173.95лв. са намерили отражение в съставените оборотни ведомости, както и годишния финансов отчет на [фирма] съставен на 20.02.2012г. и подаден в ТД на НАП, подаден и обявен и в Агенция по вписвания на 19.05.2012г.

Следна извод и за съда, че процесните данъчни фактури № 39/03.08.2011г. и № 56/14.09.2011г. са включени в дневниците за продажби по чл.124, ал.1, т.2 от ЗДДС на [фирма] за месец август 2011 г. и месец септември 2011 г. Отразената данъчна основа във фактурите участва в месечната декларация по чл.125 от ЗДДС за съответните данъчни периоди, а начисленият ДДС по процесните фактури участва в сумата на начисления за съответните периоди данък. По тях в счетоводството на [фирма] за отчетната 2011г., е признат приход в размер на 1 261 173.95лв.

Фактурите са намерили отражение в съставения от [фирма] годишен финансов отчет за 2011 г. на 20.02.2012г., подаден в ТД на НАП, подаден и обявен и в Агенция по вписвания на 19.05.2012г. По информация от счетоводството на [фирма] ревизия на дружеството за процесните периоди не е извършвана.

Съдът е приел като доказателства по делото и допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства, въз основа на които се щели да се докаже точното изпълнение на договора с [фирма]. Затова, след съвкупната им оценка заедно и поотделно с оглед и на тяхната релевантност за правния спор, съдът кредитира неоспорените от ответника писмени доказателства, доказващи реално изпълнение на възложеното на [фирма], а именно: комплексен доклад за оценка на съответствието със съществените изисквания към строежа от юни 2010г., изготвен от [фирма] за обект: Фотоволтаична централа за производство на ел. енергия, намираща се поземлен имот № 027121 и № 027123, м. „П.“ в землището на [населено място], [община], Товарителница от [фирма] от 03.06.2010г. за изпращане документи от [фирма] на [фирма], Заявление до гл. архитект на [община] за одобряване на инвестиционни проекти, вх. № 92-Е-23/14.04.2011г., подписано от И. И., Заявление до гл. архитект на [община] за издаване на разрешение за строеж, вх. № 92-Е- 23/14.04.2011г., подписано от И. И., Заявление до гл. архитект на [община], вх. № 92-Е-42/25.11.2011г., подписано от С. Ц. В., Декларация от 14.09.2011г., подписана от М. К. М., Молба, вх. № 769/13.10.2010г. до Директора на Областно пътно управление С., подписана от С. Ц. В., Искане до Звено „П.“, [населено място], вх. № 11810/28.06.20Юг., подписано от И. Т., Вносна бележка от 28.06.2010г., подписана от И. Т., Искане до Звено „П.“, [населено място], вх. № 19202/06.10.2010г., подписано от К. К., Заявление до Директора на РИОКОЗ -

[населено място], вх. № 08/1243/24.06.2010г., подписано от И. Т..

В съдебно заседание на 15.10.2013г. съдът прие и неоспорените от ответника писмени доказателства на стр. 452 и сл. от втори том от делото, под опис от 1 до 30вкл., относно получени на името на [фирма] документи за присъединяване на фотоволтаичната централа към ел. мрежа. Последните са издадени от [фирма].

Съдът е приел и заключение на комплексна съдебно-техническа експертиза с участието на вещи лица А. и Б.. Въз основа на него съдът приема за установено, че документите описани в протокол от 03.08.2011г. са в достатъчен обем за издаване на Разрешение за строеж №9 от 01.07.2010г. и Разрешение за строеж № 5 от 15.04.2011г.. Това според вещите лица, а и според съда е видно и от самото издаване на необходимите разрешения за започване на строителството, неговото изпълнение, протокола за установяване на годността за ползване на строежите-Протокол образец 16, от 09.04.2010г. за обект Ф. за производство на електроенергия с мощност 3,91 mW и кабелно захранване 20 кв., както и Разрешението за ползване на изградените обекти на ДНСК С..

Последният извод се потвърждава и от самия Приемо-предавателния протокол от 03.08.2011г., подписан от „Ей и Ес С. Б. Ф.” и [фирма]. С него последното дружество е предало на жалбоподателя оригиналите на всички оторизации (пълен списък на доказателства представени по делото, както следва:1)Становище от РИОСВ - Р. изх.№ 1977/ 25.06.2010г.,2) Здравно заключение за оценка на инвестиционен проект изх.№ 08-1243/ 28.06.2010г., издаден от РИОКОЗ – С.,3) Становище за противопожарна осигуреност на строеж, рег.№ 11970/ 30.06.2010г., издадено от ОД на МВР звено „П.- С., 4)Предварителен договор за присъединяване на обект на независим производител на ел. енергия № П-С10-43- 16.06.2010/21.06.2010г.,5)Разрешение за строеж № 9/ 01.07.2010г.,6)Уведомление до [община] Вх. № 92-Ф-11/ 14.07.2010г. относно инвестиционни намерения за проектиране на ПУП- Парцеларен план за създаване устройствена основа за изграждане на външно кабелно 20 кУ захранване на фотоволтаична централа,7) Уведомление до РИОСВ- Р. вх. № АО 3425/ 14.07.2010г. за инвестиционни намерения за проектиране на ПУП- Парцеларен план за създаване устройствена основа за изграждане на външно кабелно 20 кУ захранване на фотоволтаична централа,8)Становище № 4/ 14.07.2010г. на гл. архитект на Община - С. и Заповед № 4/ 14.07.2010г. на Кмета на [община] за проектиране на ПУП- Парцеларен план за външно кабелно 20 кв захранване на фотоволтаична централа,9)Искане за сключване на договор за присъединяване на обект на независим производител на ел. енергия изх.№ 203132/ 16.07.2010г.,10)Здравно заключение (съгласувателно писмо) от РИОКОЗ- С. изх. № 07-1376/ 19.07.2010г., 11)Становище от РИОСВ- Р. изх. № 2288/ 22.07.2010г. относно външно кабелно 20 кв. Захранване,12)Заявление до Областния управител вх. № ДС-07-903/ 23.07.2010г. за учредяване/право на прокарване, 13)Обявление на [община] 92-Д-22/ 27.07.2010 за изработен ПУП- парцеларен план за външно 20 кв. кабелно захранване,14)Заповед № РД-12-162/ 27.07.2010г. на областния управител на област С. за учредяване право на прокарване,15)Искане до Е.он Б. Мрежи АД вх. № [ЕГН]/ 28.07.2010г.

за съгласуване на проектна документация за присъединяване,16) Писмо от Е. Б. Мрежи АД №3889/ 10.08.2010г. -съгласуване на проектна документация, 17)Заповед № 178/ 23.08.2010г. на Кмета на [община] за учредяване право на прокарване,18)Обществено обсъждане, проведено на 16.09.2010г. относно инвестиционно предложение за изграждане на външно кабелно 20 кв захранване,19)Протокол № 9/ 20.09.2010г. от Експертен съвет за приемане ПУП- парцеларен план за външно кабелен 20 кв захранване, 20)Решение № 53/ 21.09.2010г. от проведено заседание на Общински съвет-С., 21)Обявление в Държавен вестник бр.79/ 08.10.2010 за публикуване Решение № 53/ 21.09.2010г. на заседание на Общински съвет-С.,22)Становище № 864/11.10.2010г. от РУ „П.“ С. за съгласуване работен проект Външно кабелно 20 кв захранване, 23) Разрешение № 06/ 18.10.2010г. от Областно пътно управление, 24)Удостоверение № 30/ 22.10.2010г. от [община] за влязъл в сила ПУП- Парцеларен план за външно кабелно 20 кУ захранване,25)Уведомление до Е. Б. Мрежи АД вх. № 347516/ 04.11.2010г. относно промяна инвеститор, 26)Уведомление до РИОСВ- Р. вх. № 4748/ 04.11.2010г. относно промяна инвеститор, 27)Заявление до ОД на МВР вх. № 22061/ 12.11.2010г. за съгласуване проект и становище №22153/18.11.2010г.,28)Заявление до Областно пътно управление вх. № 864/ 22.11.2010г. за съгласуване на проект,29)Становище от РИОСВ- Р. изх. № 3591/ 19.11.2010г.,30) Молба до Кмета на [община] вх. № 92-Е-19/ 10.03.2011г. за назначаване комисия по чл. 210 ЗУТ за „Външно кабелно 20 кв. Захранване”,31)Заповед №126/31.03.2011г. на Кмета на [община] за учредяване право на прокарване,32)Договор присъединяване на обект на независим производител на ел. енергия № П-С10-43-20 Ю-П-С11-55-07.03.2011-18.03.2011г.,33)Заявление до [община] вх. № 92-Е-23/ 08.04.2011г. за корекция строително разрешение, 34)Разрешение за строеж № 5/ 15.04.2011г. за обект „Външно кабелно 20 кУ захранване на фотоволтаична централа”, 35)К. строително разрешение и Заповед № 141/08.04.2011г.

В съдебно заседание на 14.05.2013г. съдът е събрал и гласни доказателства относно лично възприети от свидетелите факти и обстоятелства, релевантни за правния спор.

От показанията на С. Ц. В. се установява, че на оперативнo ниво, цялата дейност е осъществена под нейно ръководство. Познава и дружество [фирма] по повод проекти за установяване и изграждане на фотоволтаични централи. Същата е снабдявала възложителя с необходимите документи за изграждане на фотоволтаичната централа, по силата на гражданския договор, който имала сключен с [фирма]. Четяла съдържанието на документите и затова знае, че те били на името на дружество [фирма].

Свидетелката лично или чрез трето лице осъществявала контакт с различни институции по повод снабдяване с необходимите за изграждането й документи. В същото съдебно заседание на свидетелката са били предявени писмени документи, които изхождат от нея, като тя е потвърдила, че подписът върху тях, е неин. Свидетелката още е заявила, че е участвала при получаване на всички документи относно обекта, подробно посочени и на стр. 210 от първи тома на делото.

Същите кореспондират и с писмените доказателства по делото представени от жалбоподателя. Това е така, защото именно по силата на граждански договор от 01.09.2009г., сключен между [фирма] и г-жа С. Ц. В., последната представлява [фирма] пред всички държавни и общински учреждения, нотариуси, физически и юридически лица като подава, получава и подписва необходимите документи във връзка с осъществяване на проекти за изграждане на фотоволтаични централи по проекти Л., К., Г., М., Р., Ф., Вило и Океан.

Свидетелят Д. Д. разпитан в същото съдебно заседание, заявява, че е запознат с дейността на жалбоподателя по изграждане на фотоволтаичната централа. Той участвал в проектирането на Част „пожарна безопасност“ на централата. Той работил от името на търговско дружество, което било подизпълнител на жалбоподателя. Последните свидетелски показания не са оспорени от ответната страна, което тя е заявила изрично в съдебно заседание. Свидетелят поддържал връзка с лицето М. К., който работил за [фирма]. От дружество „ [фирма] му подали това име. Последното лице му показало парцелите и го въвело в проекта. Уточнява и, че фирма „Д.“, е лицензиран консултант, който одобрил неговия проект и затова върху проектите имало печат на тази фирма. Свидетелят още е заявил, че след това изпратил документите на [фирма].

Процесуалният представител на ответника е възразил, че от товарителницата по делото не става ясно точно кои документи са изпратени от свидетеля до [фирма], но от страна на жалбоподателя не са ангажирани допълнителни доказателства, от които да се установи какви точно документи са изпратени на [фирма].

От правна страна, съдът приема следното:

Общият принцип за териториалната компетентност относно актовете, издавани по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, а именно актовете, издавани от орган по приходите, съответно публичен изпълнител, е въведен с разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ДОПК, която гласи, че актовете по този кодекс се издават от орган по приходите от компетентната териториална дирекция. С нормата на чл. 8 от ДОПК е дадена подробна уредба на компетентните териториални дирекции относно производствата по кодекса в зависимост от субектите, от чието име или срещу които е образувано административното производство.

Според чл. 112, ал. 2 от ДОПК ревизия може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Следователно първата преценка досежно компетентността следва да бъде направена относно това кой териториален директор е компетентен да определи съответно кой орган по приходите следва да възложи ревизия. В конкретния случай компетентната териториална дирекция се определя по правилата на чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК - това е тази дирекция, в чийто териториален обхват се намира седалището на дружеството.

Установява се от обсъдените в настоящото изложение заповеди, че същият е издаден от местно компетентен за това орган, в кръга на служебните му по ДОПК и заповедта за възлагане, задължения и в предписана по чл.120

от ДОПК писмена форма.

Не се констатира съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което да е ограничило правото на защита на жалбоподателя.

По делото няма спор, а това се установи от представената от ответника административна преписка по издадения РА, че жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, вкл. и за периода на ревизията, който има право след извършена облагаема доставка, да му бъде приспаднат данъчен кредит, ако извършва независима икономическа дейност на територията на Б., без значение от целите и резултатите от тази дейност. По делото няма спор, че доставчиците на жалбоподателя, респ. съконтрагентите, с които той е сключил договори за доставка на стоки и услуги, също са данъчно регистрирани лица по ЗДДС. Това се установява от констатациите в ревизионния акт.

Относно приложението на материалния закон, съдът намира следното:

Договорът от дата 03.08.2009г., от който жалбоподателят черпи своето материално право да получи насрещна престация и съответно да заплати същата на [фирма], съдържа основните белези на договора за изработка по чл.258 и сл. от ЗЗД, както и на договора за поръчка по чл.280 от ЗЗД.

Това следва и от чл. 1 на договора, според който разработването на всеки обект се разделя на няколко етапа, включващи определени действия, които следва да бъдат извършени от страните и описани в конкретни клаузи на Договора. На кратко етапите включват предлагането, преценката и избора на конкретни обекти, създаване на ново дружество при избор на конкретен обект, прехвърляне право на собственост или други вещни права върху недвижимите имоти, където ще се изградят конкретните обекти, издаване на всички необходими оторизации за изграждането на тези обекти, сключване на договори с преносни и/или разпределителни дружества и др.

Според него, което е възприето и от органите по приходите в РД, [фирма] се е задължило да извършва услуги по идентифициране на подходящи обекти за изграждане на фотоволтаични проекти, включително да осигури правата, позволяващи ползването на земята за изграждане на съответните обекти, както и всички необходими оторизации / разрешителни за това (буква (А) от преамбюла на договора). По-нататък в договора се определят условията, при които се осъществява това сътрудничество, както и конкретните права и задължения на страните.

Според чл. 2 от договора, [фирма] или „Предприемачът“ (съгласно терминологията на договора) се задължава да предлага на [фирма] подходящи обекти за изграждането на фотоволтаични централи, като конкретно се задължава да осигури за предлаганите обекти право на собственост или права, позволяващи ползването на земята за изграждането на такива обекти, издаването на всички изисквани оторизации за самото изграждане на такива обекти, за присъединяването им към съответната мрежа, както и за постигане на съобразност с изискванията за приложимата специална тарифа за закупуване на фотоволтаична енергия.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 6.1.1 от Договора, [фирма] учредява ново дружество - [фирма]. Съдът като тълкува действителната

воля на страните по т.б.1.1. от договора съобразена с чл. 20а от ЗЗД, приема, че това ново дружество следва да изпълнява проекта и доколкото не е уговорено друго в този договор, изпълнението следва да е от името и за сметка на [фирма].

До момента на прехвърлянето на вещното право от [фирма] на дружеството всички необходими оторизации за строителната дейност, са издавани на името на [фирма]. Жалбоподателят не оспорва във възражението си по чл.117 от ДОПК, обстоятелството, че такива разрешения могат да се издават само на притежателя на правата върху земята, където ще се извършва строителна дейност, т.е. на името на [фирма]. Същото важи и за договорите за присъединяване към ел. мрежа, както и тези за изкупуване на ел. енергия, първоначално са сключени с [фирма] като титуляр на вещното право на строеж, а в последствие при прехвърлянето на правото на строеж на дружеството (6.10.2010г. и сключването на договора за новация на 4.11.2010г.), са прехвърлени на дружеството.

Същевременно, въпросните оторизации и договори за присъединяване ползват дружеството, тъй като то реализира Проекта. Сдобиването със същите е възложено на [фирма] от [фирма] с Договора от 3.08.2009г., а с новацията от 4.11.2010г., като възложител и съответно получател на услугите се явява дружеството - ЕЙ и ЕС С. Б. Ф. Е..

Установи се, че Фактура № [ЕГН]/03.08.2011г. и фактура № [ЕГН]/14.09.2011г. издадени от [фирма], касаят завършването именно на етапи 2, 3 и 4 на Договора, които съдът въз основа на съвкупната преценка на обсъдените по-горе писмени доказателства, гласни такива и заключенията на двете съдебно счетоводна и съдебно-техническа експертизи, намира за изпълнени. Има издадени и разрешения за строеж на Централата от Главен Архитект на [община] съответно №9/01.07.2010г. за строеж на фотоволтаична централа и №5/15.04.2011г. за външно кабелно хранване 20кв на фотоволтаична централа.

На 4.11.2010г. между [фирма] и [фирма] е подписан договор за новация, с който дружеството жалбоподател се съгласява и замества изцяло [фирма] като страна по договора от 03.08.2009г., съответно придобива всички права и встъпва във всички задължения, предвидени в същия.

Според текста на този договор от 04.11.2010г. новата страна съдлъжник приема да заплаща таксите към изпълнителя след развитие на бъдещата дейност, а като бенефициент и със съответните права по споразумението .

Страните в чл.1.3 от договора за новация предвиждат и, че независимо от разпоредбите на част 1 договора, [фирма] ще носи отговорност за задълженията и изпълнението на [фирма] по споразумението като поръчител.

Според уговореното между страните по договора от 04.11.2010г., съдът приема, че се касае от една страна да субективна новация, тъй като се твърди от жалбоподателя и се представя този договор, че той замества досегашния длъжник, респ. кредитор, [фирма] с нов [фирма], в зависимост от правата и задълженията, които първото дружество е имало по договора от 03.08.2009г. В договора от 04.11.2010г. не е договорено отпадане с обратна сила на задълженията на страните по първоначалния договор от 03.08.2009г., а

точно обратното страните са се споразумели в т.3, че споразумението от 04.11.2010г. влиза в сила от датата на подписването му т.с. има действие от същата дата, т.с. има действие само занапред.

Затова с оглед постигната договореност по това споразумение от 04.11.2010г. [фирма] ще натовари едно трето лице, в случая жалбоподателя да се задължи на негово място според уговореното от 03.08.2009г., респ. да има неговите права и [фирма] е приело. Като последица от новацията би следвало задълженията на [фирма] към дружество [фирма] по договора от 03.08.2009г. да се погаси, вкл. и по заплащане на стойността на услугата по договора от 03.08.2009г, заплатени по-късно от жалбоподателя.

В случая обаче, по договора от 04.11.2010г. страните се съгласяват дружество [фирма] т.с. старият длъжник да носи отговорност за задълженията и евентуално неизпълнение на договора от 03.08.2009г. от страна на [фирма]. Безспорно е затова, че този длъжник няма да престане да бъде такъв, тъй като се сочи, че ще бъде поръчител /чл.1.3- от договора за новация от 04.11.2010г./, т.с. кредиторът в случая [фирма] ще може да иска реално изпълнение на уговоренот и от него. В тази си част споразумението от 04.11.2010г. няма правните последици на новация по смисъла на чл. 107 от ЗЗД, а е налице встъпване на съдлъжник в задълженията на друго лице.

С оглед на така уговореното между страните, жалбоподателят няма качеството възложител или „АЕС”/по абвиатурата на договора от 03.08.2009г./ на [фирма], така както твърди, че заместил като страна по договора от 03.08.2009г. [фирма]. Първото дружество следователно не е имало право да издава процесните фактури на името на жалбоподателя, т.с. жалбоподателя е изпълнил чуждо задължение за плащане по двете фактури, което в случая принадлежи на [фирма], респ. действа от негово име за негова сметка.

Затова е ирелевантно дали жалбоподателят е носител на ограниченото право на строеж за фотоволтаичните системи, защото неговото субективно право на признаване на ДДС по облагаемите доставки, се претендира от твърдяната облигационна връзка по договора от 03.08.2009г. и от 04.10.2010г., но той не е получател на доставките по тази връзка по смисъла на чл. 11, ал.2 от ЗДДС.

А след като не е получател на доставката, той не е носител и на субективното материално право да иска да му се признае право на приспадане на данъчен кредит и не са налице предпоставките на чл.68, ал.1 от ЗДДС за уважаване на това право. В този смисъл съдът цитира и съдебната практика на Върховен административен съд при казуси със сходна фактическа обстановка досежно субективната новация, а именно Решение №13374 от 15.10.2010г. по адм. дело №2780/2013г. по описа на ВАС, I-отд., Решение по адм. дело №5008/2011г. по описа на ВАС, I-во отд.

С оглед на горното, съдът по чл. 160, ал.2 ДОПК преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е с целта на закона.

В конкретния случай обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 118, ал.2 и чл. 119, ал.3 от ДОПК.

Спазена е формата по чл. 120, ал.1 ДОПК. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото дружество, както и не е нарушен материалния закон, актът е съобразен и с целта на закона.

Обжалваният административен акт е правилен и законосъобразен и жалбата на [фирма] е неоснователна.

По разноските:

На осн.чл. 161, ал.1, изр.2 от ДОПК на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, тъй като се представлява в хода на делото от юрисконсулт Ш.. В случая се дължи сумата от 5494,70лв. съгласно чл.161, ал.1 изр.2 от ДОПК и чл.7, ал.2 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения и ч.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ подадената от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 6, представлявано от Управителя А. Н. Ъ., чрез Б. И. Ф., адвокат от С. адвокатска колегия, със съдебен адрес: [улица]/А, С. 1404, против Ревизионен Акт № [ЕГН] от 23.05.2012г., издаден от П. Н. Г. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП - [населено място], мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” - [населено място] към ЦУ на НАП, понастоящем „ОДОП”, в частта по отказано право на данъчен кредит по фактури за предоставени услуги от [фирма] съответно Фактура № [ЕГН]/03.08.2011г. и Фактура № [ЕГН]/14.09.2011г. общо в размер на 252 234,79лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 6, представлявано от Управителя А. Н. Ъ., чрез Б. И. Ф., адвокат от С. адвокатска колегия, със съдебен адрес: [улица]/А, С. 1404, да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП съдебно-деловодни разноски от 5494,70лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от съобщението до страните и СГП.

С Ъ Д И Я :